

Fotoreportage Wellington Farm

Het varkensbedrijf Wellington Farm telt 350 zeugen en 2.000 vleesvarkens. Het subfokbedrijf dat tegen de Schotse hoofdstad Edinburgh aan ligt, is eigendom van de familie Traquair. Na een depop-repop in 2010 zijn ze als eerste in Groot-Brittannië overgestapt op Deense genetica. Bekijk de fotoreportage op www.pigbusiness.nl

Familie Traquair genomineerd voor 'Britse varkenshouder van het jaar'

Schotse stadsboer pioniert succesvol

Vijf jaar geleden onderging het varkensbedrijf van Robin Traquair een gedaantewisseling. In één keer verving hij zijn hele zeugenstapel door de destijds in Schotland onbekende Deense SPF-gelten. Zijn gewaagde zet ziet hij beloond in verbeterde resultaten, lagere gezondheidskosten en een nominatie voor 'Britse varkenshouder van het jaar'.

De drukte in de stad Edinburg heb je nog maar amper verlaten of enkele afslagen verder rijd je al de oprit van Wellington Farm op. Het varkensbedrijf ligt op een kwartier rijden van hartje centrum Edinburgh. De bruisende toeristenstad met zijn beroemde historische centrum telt ongeveer een half miljoen inwoners. Na Glasgow is het de tweede stad van het land qua grootte. Toch is Edinburgh al sinds 1437 de hoofdstad van Schotland. De historie van Wellington Farm gaat minder ver terug. Het boerenbedrijf is ongeveer 100 jaar geleden opgericht. Jimmy Traquair kocht de boerderij in 1967. Het destijds gemengde bedrijf had varkens, melk- en vleesvee. Zoon Robin nam het bedrijf in 1987 van zijn vader Jimmy over. Hij specialiseerde het bedrijf in varkens. In 2004 volgde de laatste uitbreiding naar de 350 zeugen en nu.

Stijgende kostenpost

Hoewel het bedrijf de laatste tien jaar nauwelijks in omvang is gegroeid, noemt Robin Traquair deze periode toch de meest doorslaggevende. Het varkensbedrijf heeft van binnen een metamorfose ondergaan. Na de laatste uitbreiding in 2004 begon de Schotse varkenshouder steeds meer te twijfelen aan het rendement van zijn zeugenstapel. Het bedrijf deed zijn eigen geltenaanfok en voerde al sinds 1999 geen dieren meer aan. Robin fokte met de PIC-zeug, een kruising tussen het Landras en Yorkshire-varken. „We speenden 12,8 biggen per worp met 13,4 levend geboren biggen.” Op jaarbasis haalde hij 26,7 biggen per zeug met een gemiddelde groei van 600 gram van spenen tot slacht. Geen slechte resultaten voor die tijd en zeker niet gezien de landelijke gemiddelden van nog geen 25 biggen per zeug in Groot-Brittannië. Alleen bij Traquair groeide het ongenoegen over de kosten die hij moest

maken om deze resultaten te halen.

Alle biggen kregen een vaccinatie tegen Mycoplasma en Circo. Zonder de extra arbeid al een kostenpost van 2,50 euro per big. Op jaarbasis kostte het hem 25.000 euro. „De vaccinaties werkten goed, maar onze gezondheidsstatus zou er nooit perfect door zijn. We zouden altijd op een lager gezondheidsniveau blijven. Bovendien als we zouden gaan uitbreiden, zouden we waarschijnlijk nog meer geld aan vaccinaties moeten uitgeven.”

Markt bood oplossing

In 2006 kwam hij voor het eerst in aanraking met depop-repop. In een vakblad las hij een artikel over het volledig en gelijktijdig vervangen van de zeugenstapel en raakte geïnteresseerd in de mogelijkheden. Traquair maakte een afspraak met zijn bank en peilde de mogelijkheden. „Alleen de varkensprijzen waren dramatisch en de prijzen voor speenbiggen waren niet veel beter.” Ondanks het rode licht van de bank, bleef het plan in zijn hoofd rondspelen.

De markt bood een paar jaar later de oplossing. De varkensprijzen piekten en de Schotse varkenshouder kon voor zijn speenbiggen bijna 50 euro per stuk beuren. „We konden nu de zeugenstapel vervangen met minder gevolgen voor onze kasstroom.” Met de Kerst in 2009 voerde hij zijn eerste zeugen direct na spenen af en verkocht hij alle speenbiggen. De maanden erna voerde hij wekelijks zo een koppel speenbiggen en slachtzeugen af. In april voerde hij de laatste van de in totaal 350 zeugen af en was zijn bedrijf leeg gedraaid.

„We hebben in deze tijd geweldig goed verdiend door de hoge opbrengstprijzen en de alsmaar teruglopende kosten.” Het is een les die hij varkenshouders wil meegeven

die nadenken over het gelijktijdig vervangen van de gehele zeugenstapel. „Vaak wordt gedacht dat je een depop-repop moet doen, als de varkensprijzen slecht zijn. Maar dat is totaal verkeerd gedacht. Je moet het doen als de prijzen goed zijn.”

Volledig leeg gedraaid

Voor het eerst in de historie van Wellington Farm was er in het voorjaar van 2010 geen enkel dier meer op het bedrijf aanwezig. Het plan was acht weken volledige leegstand. De lege stallen waren bewust gepland rond de zomerse maanden, omdat met de scherpe zon de kans groter zou zijn op het uitroeien van virussen en bacteriën op zijn bedrijf. Alle mestkelders werden leeggehaald en nauwkeurig schoon gemaakt. Een hels karwei dat Traquair zich al te goed herinnert. Verder vernieuwde hij met zijn personeel alle kraamafdelingen op zijn bedrijf en werd de voerfabriek gerenoveerd. Maanden daarvoor had hij zich georiënteerd op het nieuwe fokmateriaal dat de toekomst van zijn bedrijf moest zijn.

Hij was op zoek naar een vruchtbare zeug met nakomelingen die uitblinken in een hoge groei en lage voederconversie. Omdat hij in Groot-Brittannië deze zeug niet kon vinden, ging hij over de landsgrenzen kijken. Op een studiereis naar Denemarken kwam hij contact met de Deense zeug. Op dat moment een onbekende zeug in Groot-Brittannië die niet voorkwam op het eiland. Hij raakte overtuigd en beklonk de deal. In totaal kocht hij 340 dieren uit Denemarken, waarvan 4 Duroc beren en 25 zuivere Landras-gelten. Al de SPF-dieren werden van te voren uitgebreid getest op gezondheidsstatus. „Ze testten negatief op MRSA, Mycoplasma en Circo.” Hij huurde een stal in de buurt van zijn bedrijf en ving de dieren daar op. „Op donderdag ►

Varkensbedrijf Wellington Farm

Wellington Farm is een Schots varkensbedrijf met 350 zeugen en 2.000 vleesvarkens. Het subfokbedrijf dat tegen de Schotse hoofdstad Edinburgh aan ligt, is eigendom van Robin Traquair (foto), zijn vrouw Anna en zijn ouders Jimmy en Margaret. Als genetica gebruiken ze de Deense zeug met een Duroc eindbeer. De helft van de speenbiggen verkopen ze op 7 kilo. Op 30 kilo leveren ze nog een deel van de biggen af. Als vleesvarkens levert de familie een deel van de gelten op een slachtgewicht van 70 kilo af. De beren en overige gelten hebben een slachtgewicht van 90 kilo. Alle vleesvarkens levert hij aan de Schotse slachterij Robertson's in North Ayrshire. Wellington Farm heeft een grondareaal van 5,5 hectare rondom het bedrijf liggen. Naast Robin en zijn vader Jimmy heeft het bedrijf twee fulltime en een parttime medewerker in dienst. Anna verzorgt de administratie en boekhouding. Robin (46) en Anna (47) hebben drie kinderen: Phoebe, Will en Charlie.

Technische resultaten 2014

Gespeende biggen/zeug/jaar	28,7
Levend geboren biggen per worp	15,57
Dood geboren biggen per worp	0,98
Bedrijfsworpsindex	2,14
Afbigpercentage	90
Gespeende biggen per worp	13,1
Uitvalpercentage tot spenen	15,86
Uitvalpercentage vleesvarkens	5
Gemiddelde groei vleesvarkens	830

De vele voordelen van Circovac®

circovac®
PCV2 VACCIN VOOR BIGGEN

Het enige vol-virus PCV2 vaccin dat u helpt om bij PCV2 infecties uw bedrijf weer rendabel te maken

Cuestas F, et al. Proceedings of the 3rd ESPHM, Espoo, Finland, 2011, p 157. 2. Pejtsak, et al. Comparative Immunology, Microbiology and Infectious Diseases, 2010, 33: e1-e5. 3. Chevalier M, et al. Proceedings of 22nd IPVS Congress, Jeju, Korea, 2012, vol 2, p 888. 4. Ono, et al. Proceedings of the 5th APVS Congress, Pattaya, Thailand, 2011, 072. 5. Vila, et al. Abstract book of the 4th ESPHM Congress, Bruges, Belgium, 2012, p 102.

CIRCovac® (geïnactiveerd porcine circovirus type 2 (PCV2)). Diersoort: gelten, zeugen en biggen > 3 weken. Indicaties: Zeugen en gelten: Passieve immunisatie van biggen via het colostrum, ter vermindering van laesies in de lymfoïde weefsels en als ondersteuning ter vermindering van sterfte. Biggen: Actieve immunisatie ter vermindering van faecale excretie en virale load in bloed en als ondersteuning ter vermindering van PCV2 gerelateerde klinische symptomen (inclusief gewichtswinst, groei en sterfte) alsook van virale load en laesies in de lymfoïde weefsels. Bijwerkingen: gewoonlijk milde en voorbijgaande lokale reacties - een tijdelijke verhoging van rectale temperatuur - zeldzaam voorbijgaande lichte apathie of vermindering in eetlust - uitzonderlijk overgevoeligheidsreactie en abortus. Dosering, wijze van toediening: Zeugen en gelten: Een 2 ml dosis diep IM. Basisvaccinatie: Gelten: 1 injectie, gevolgd 3 tot 4 weken later door een 2de injectie, ten minste 2 weken vóór het werpen. Een bijkomende injectie moet ten minste 2 weken vóór het werpen. Zeugen: 1 injectie, gevolgd 3 tot 4 weken later door een 2de injectie, ten minste 2 weken vóór het werpen. Herhalingsvaccinatie: Een injectie tijdens elke dracht, ten minste 2 tot 4 weken vóór het werpen. Biggen vanaf een leeftijd van 3 weken: een 0,5 ml dosis diep IM. Wachtijd: Nul dagen. Diergeneesmiddel - UDD - Reg. NL 10567 hr 030112. Verdere informatie zie bijsluiters of beschikbaar bij MERIAL B.V., Kleermakerstraat 10, 1991 JL Velsbroek (info.nl@merial.com). © Handelsmerk van MERIAL. © 2014 MERIAL. Alle rechten voorbehouden. Matt Art 17083_1/08/2014.

Hyoresp®

Beperk schade ten gevolge van *Mycoplasma hyopneumoniae* infecties

Onderdruk

Mycoplasma hyopneumoniae, een veel voorkomende luchtweginfectie bij vleesvarkens die het natuurlijk afweermechanisme aantast.

Effectief

Actieve immunisatie van varkens ter vermindering van infectie en longaantasting veroorzaakt door *Mycoplasma hyopneumoniae*.

Praktisch

- Gemakkelijk injecteerbaar
- Handige kunststof flacon

Veilig

- Toediening kan al in de eerste levensweek*
- Weinig algemene of lokale entreeacties

40%

Lagere Long-Letsel score¹

59g/d

Gemiddelde dagelijkse gewichtstoename¹
59 g/d (gram per dag)

13%

Betere voederconversie¹
13% (kg voer/kg gewichtswinst)

Dubbele zekerheid op jonge leeftijd

1. Kyriakis S.C., Alexopoulos C., Vlemmas J., Sarris K., Lekkas S., Koutsotili-Papadopoulou M., Saoulidis K. (2001). Field Study on the Efficacy of Two Different Vaccination Schedules with HYORESPO® in a Mycoplasma hyopneumoniae-Infected Commercial Pig Unit. Journal of Veterinary Medicine 48, 675. * Biggen vanaf de leeftijd van 5 dagen. HYORESPO® - Reg.NL 9505 - UDD. Samenstelling: per dosis tenminste 3,0 Elisa. U geïnactiveerde Mycoplasma hyopneumoniae (volledig antigeen) - adjuvans Al+++ (als hydroxide). Doel: dieren: biggen vanaf de leeftijd van 5 dagen en vleesvarkens. Indicatie: Actieve immunisatie van varkens ter vermindering van de ernst van infectie en longaantasting veroorzaakt door Mycoplasma hyopneumoniae. Dosering: een dosis van 2 ml per dier intramusculair: dieren vanaf de leeftijd van 5 dagen 2 injecties met een interval van 3-4 weken, of dieren vanaf de leeftijd van 10 weken 1 injectie. Contra-indicaties: Geen. Bijwerkingen: eventueel een voorbijgaande zwelling en ontstekingsreactie op de injectieplaats en een voorbijgaande lichte temperatuursverhoging, uitzonderlijk een overgevoeligheidsreactie. Gebruik tijdens dracht of lactatie: Door ontbreken van gegevens niet aanbevelen bij fokdieren. Wachtijd: 0 dagen. Verdere informatie zie bijsluiters of beschikbaar bij Merial BV, Kleermakerstraat 10, 1991 JL Velsbroek (info.nl@merial.com), hr181010. © Geregistreerd handelsmerk van Merial. © Merial 2014 - Alle rechten voorbehouden. Matt Art 17083_1/08/2014.

11 maart 2010 arriveerde de eerste groep gelten in de huurstallen en vier dagen later de tweede groep. Op 18 juli voerden we de eerste hoogdragende gelten aan op onze lege en vernieuwde thuisbedrijf", herinnert Traquair zich nog exact de data.

Overschot aan biggen

Nu vier en half jaar later heeft hij nog steeds de SPF-status op zijn bedrijf. De enige vaccinatie die de dieren krijgen is de Parvo en Vlek-enting bij de zeugen. Wekelijks werpen 16 zeugen op zijn bedrijf. Hij speent bijna 29 biggen per jaar. Door het overschot aan biggen is hij gedwongen om zijn dieren op verschillende gewichten af te voeren. Om het kwartaal verkoopt hij al zijn gespeende biggen direct na het spenen. De andere twee kwartalen legt hij al zijn gespeende biggen zelf op. Voor speenbiggen van 7 kilo ontvangt hij nu 44 euro per big. Dan zet hij nog een deel van de biggen op 30 kilo af. Voor deze dieren ontvangt hij momenteel 66 euro. Als vleesvarken levert hij een deel van de gelten op een slachtgewicht van 70 kilo af. Hier beurt hij nu 2,20 euro per kilo geslacht gewicht voor. De beren en overige gelten levert hij op slachtgewicht van 90 kilo af. Voor deze dieren ontvangt hij 1,78 euro per kilo geslacht gewicht. Traquair ziet duidelijke verschillen tussen zijn oude en nieuwe zeugenstapel. „We halen meer levend geboren en gespeende biggen en we hebben een veel efficiënter vleesvarken." Bovendien houdt hij 25.000 euro aan jaarlijkse vaccinatiekosten in de zak. Omdat hij overtuigd is van de Deense zeug, is hij sinds kort subfokker voor de Deense fokkerijgroep SPF-Selskabet. Afgelopen najaar zijn er 80 nieuwe zuivere Landras-dieren uit Denemarken overgekomen. Het was voor de eerste keer dat hij weer nieuwe

dieren aanvoerde op zijn bedrijf sinds de herbevolking in 2010.

Hij verwacht dat de Deense gelten zichzelf verkopen. „Niemand kan de Deense zeug verslaan op het aantal geboren biggen en voederconversie bij de nakomelingen." Dat de overzeese zeug aan bekendheid wint, blijkt uit de concurrentie die Traquair heeft gekregen van twee andere Schotse subfokkers die ook zijn begonnen met de verkoop van Deense genetica.

Zeugenstapel gehalveerd

Zijn drastische omschakeling leverde hem vorig jaar een nominatie op voor 'Britse varkenshouder van het jaar'. Hoewel hij naast de titel greep, is het voor hem de erkenning dat hij de juiste keuze heeft gemaakt. „De behaalde verbetering en het potentieel dat er nog is met deze varkens, is gigantisch." Hij hoopt dat de verbeterde technische resultaten de Britse varkenshouderij uit het slop haalt.

De Britse varkenshouderij maakt sinds de eeuwwisseling een moeilijk periode door. Begin jaren zeventig was Groot-Brittannië het varkensland bij uitstek. Met meer dan één miljoen zeugen en varkensrassen die over de hele wereld bekend waren, genoot het land veel aanzien. In de sector is het afgelopen decennium een kaalslag opgetreden. Het begon in 1999 met het verbod op ligboxen bij dragende zeugen. De kostprijs voor varkenshouders steeg in één klap met bijna 10 eurocent per kilo.

Rond dezelfde periode brak BSE uit en het goedkope rundvlees verdreef het varkensvlees. In de periode daarna volgde twee uitbraken van Mond- en Klauwzeer, één van Klassieke Varkenspest en speelde ongunstige wisselkoersen de hele sector parten. Het veroorzaakte dat het afgelopen decennium

de Britse zeugenstapel bijna is gehalveerd tot ongeveer 450.000 zeugen.

Stad niet te stoppen

Door de moeilijke tijden is er de afgelopen jaren nauwelijks geïnvesteerd in de Britse varkenshouderij. Als je Traquair vraagt welke varkenshouders hij kent die de laatste jaren hebben uitgebreid, kan hij hooguit twee namen noemen. Zelf heeft hij vergaande uitbreidingsplannen. De gedeeltelijke afvoer van zijn speenbiggen en vleesvarkens, vindt hij verre van ideaal. Hij wil op 25 kilometer van zijn thuisbedrijf een geheel nieuwe locatie opzetten voor zijn gespeende biggen en vleesvarkens. Volgens hem komt de stal in de 'middle of nowhere' te staan, zodat hij niet bang hoeft te zijn voor protesten van omwonenden of insleep van ziektes van nabijgelegen varkensbedrijven. Hij laat de bouwtekeningen van de nieuwe stal zien. De stal is een groot gebouw van 188 meter lang en 26 meter breed. Het gedeelte voor de gespeende biggen telt 10 afdelingen van elk 270 dieren. Hier blijven de dieren tot ze 40 kilo wegen. Daarna gaan ze naar het ander gedeelte met 11 afdelingen van elk 265 vleesvarkens. Op zijn thuislocatie verwacht hij dat hij binnenkort plaats moet gaan maken voor de oprukkende stad. „Je kunt de stad niet stoppen. Ik verwacht dat we over 3 à 4 jaar moeten verhuizen." Hij heeft een bestaand varkensbedrijf op 10 minuten rijden afstand op het oog. Want hij wil niet naar de 'middle of nowhere' verhuizen, maar in de buurt van Edinburgh blijven boeren. „Op een kwartier rijden, kan ik kiezen uit het grootste aanbod van theaters, bioscopen en restaurants van Schotland. Ik ben gewend geraakt aan die luxe en dat is voor ons belangrijk." ■

 Reageren?
r.vanboekel@pigbusiness.nl

Klein varkensland

Schotland heeft een varkensstapel van 470.000 dieren, waarvan 41.000 zeugen. Daarmee bezit het land ongeveer 10 procent van de zeugenstapel in Groot-Brittannië. In totaal zijn er 800 varkensbedrijven, waarvan een derde in het noordoosten is gevestigd. Jaarlijks produceert het Britse land 58.000 ton varkensvlees met een totale waarde van 100 miljoen euro. Dit najaar was er serieus sprake van een Schotse afscheiding. Op het nationale referendum van 18 september wees de Schotse bevolking onafhankelijk af. In een nek-aan-nek race sprak een kleine meerderheid zich uit tegen afscheiding van Groot-Brittannië. Volgens Robin Traquair een positieve uitslag voor de Schotse landbouw en zeker voor de binnenlandse varkenshouderij. „We zijn sterk afhankelijk van Engeland. Veel Schotse varkenshouders leveren hun varkens aan Engelse bedrijven. In Schotland zijn maar een paar sterke slachterijen. Als we daarvan afhankelijk worden, zie ik het somber in."

